

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 4/2017-28

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. januára 2017 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpených advokátom JUDr. Drahomírom Tomčom, Advokátska kancelária, Kocel'ova 9, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a 3, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 12 C 140/2010 zo 6. marca 2014 a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 Co 289/2014, 3 Co 290/2014 z 11. novembra 2015 a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. marca 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] (spolu ďalej len „sťažovateľky“) vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a 3, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 12 C 140/2010 zo 6. marca 2014 (ďalej aj „napadnutý rozsudok okresného súdu“) a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 Co 289/2014, 3 Co 290/2014 z 11. novembra 2015 (ďalej aj „napadnutý rozsudok krajského súdu“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil napadnutý rozsudok okresného súdu, ktorý zamietol návrh sťažovateľiek, ktorým sa domáhali vydania rozhodnutia, ktorým by okresný súd zriadil v prospech navrhovateľiek vecné bremeno, a to právo prejsť pešo, ako aj prechodu a prejazdu osobným a nákladným motorovým vozidlom cez pozemok odporcu k pozemkom navrhovateľiek. Ďalej žiadali, aby okresný súd zriadil vecné bremeno v prospech navrhovateľiek spočívajúce v práve pokládky všetkých inžinierskych sietí, a to podzemnej prípojky elektrickej, vodovodnej, plynovej, kanalizačnej, telefónnej, káblovej, ako aj v práve trpieť výkon údržby, opráv, resp. rekonštrukcií týchto sietí na pozemkoch odporcu a cez pozemok odporcu.

3. Sťažovateľky namietajú, že všeobecné súdy mali byť vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutých rozsudkov koherentné, t. j. ich rozhodnutia mali byť konzistentné a ich argumenty mali podporiť príslušný záver. Súčasne mali dbať tiež na ich celkovú presvedčivosť, teda inými slovami na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospeli, boli pre širšiu právnickú verejnosť (ale aj laickú) prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. O napadnutých rozsudkoch všeobecných súdov vzhľadom na ich odôvodnenie a celkovo zistený skutkový a právny stav nemožno podľa sťažovateľiek tvrdiť, že sú ústavne akceptovateľné a ospravedliteľné, teda že neporušujú už označené články ústavy.

4. Sťažovateľky preto navrhli, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom konštatuje porušenie označených ústavných práv sťažovateľiek napadnutými rozsudkami všeobecných súdov, napadnuté rozsudky všeobecných súdov zruší, vec vráti okresnému súdu na ďalšie konanie a zaviazá všeobecné súdy na náhradu trov konania.

II.

Dňa 2. januára 2017 doručili sťažovateľky ústavnému súdu doplnenie sťažnosti podaním, ktorým vzali svoju už opísanú sťažnosť späť, a to z dôvodu, že so „žalovaným [REDACTED]... ohľadne zriadenia vecného bremena, ktorá vec sa viedla na Okresnom súde Bratislava II pod spisovou značkou 12 C 140/2010 sme sa mimosúdne dohodli“.

III.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 54 zákona o ústavnom súde ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

IV.

7. Z citovaného ustanovenia § 54 zákona o ústavnom súde vyplýva, že zákon o ústavnom súde ponecháva ústavnému súdu možnosť o. i. rozhodnúť, že záujem na ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa je dôležitejší než rozhodnutie sťažovateľa

vziať svoju sťažnosť späť (porov. II. ÚS 38/96, II. ÚS 256/2013), a teda rozhodnúť, že späťvzatie sťažnosti sa nepripúšťa. Ústavný súd sa vo svojej judikatúre prihlásil k materiálnemu chápaniu ochrany základných práv a slobôd, a tak ústavný súd musí pri prerokovávaní späťvzatia sťažnosti a rozhodovaní o zastavení konania skúmať, či zastavením konania v dôsledku späťvzatia sťažnosti nebudú mimoriadne závažným spôsobom porušené základné práva a slobody sťažovateľa.

7.1 V danom prípade ústavný súd dospel k záveru, že v dôsledku späťvzatia sťažnosti nebudú mimoriadne závažným spôsobom porušené základné práva a slobody sťažovateľiek a že nie sú dôvody na to, aby rozhodol, že späťvzatie sa nepripúšťa. Vychádzal pritom aj zo skutočnosti, že k späťvzatiu sťažnosti došlo ešte pred rozhodnutím ústavného súdu o jej prijatí na ďalšie konanie podľa § 25 zákona o ústavnom súde, a aj preto akceptoval prejav vôle sťažovateľiek.

8. Vzhľadom na uvedené ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. januára 2017